

verka de förmåner, hvartill dessa ändringar i Sveriges införseltariff kunna gifva skälig anledning, och att i alla händelser tullfrihet å spritfernissa icke må medgifvas förr, än restitution å till sådan fernissa använd sprit blifvit i lag medgifven.

Joh. Ohlsson,
från Stockholms stad.

N:o 123.

Af herr A. P. Danielson m. fl., om inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Kalmar.

Enär den af oss m. fl. den 22 sistlidne Januari väckta motion om inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Kalmar icke blef af den då församlade Riksdagen slutbehandlad, våga vi härmed ånyo framställa samma förslag. Som detta förslag innefattar att ifrågavarande bankkontor antingen måtte inrättas för hela Kalmar län eller visst område deraf, få vi nämna att, om kontorets verksamhet skall omfatta endast södra delen af Kalmar län, som nu utgör eget landsting och som består af Norra och Södra Möre, Stranda och Handbörds härad samt Öland jemte städerna Kalmar, Oskarshamn och Borgholm, detta område eger en folkmängd af öfver 162,000. Hela Kalmar läns folkmängd utgör 240,500. Att sagda område af Kalmar län skall komma

att gifva kontoret tillräcklig verksamhet förefaller oss aldeles tydligt, enär folkmängden i detta område är större än hela Stockholms län, som eger i rundt tal endast 148,000, Upsala län 116,000, Södermanlands län 150,000, Gotlands län 52,000, Blekinge län 140,000, Hallands län 136,000, Vestmanlands län 132,000, Jemtlands län 93,000, Vesterbottens län 113,000 och Norbottens län 96,000, så att endast tretton af rikets län hafva större folkmängd än förenämnde del af Kalmar län. Skulle Aspelands härad äfven komma att tillhöra Kalmarkontoret — hvilket härad har en folkmängd af 14,285 personer — så blir folkmängden i det för kontoret sålunda afsedda område af Kalmar län 176,000, räknad i jemnt tal.

Vid en blick på kartan vilja vi icke förneka, att detta långsträckta Kalmar län, dess norra del såsom Norra och Södra Tjust, Tunaläns och Sevedes härad, kunna, såväl i betraktande af läge som kommunikationer, lika lämpligen tillhöra riksbankens hufvudkontor eller ett framdeles blifvande afdelningskontor i Linköping som nu afsedda Kalmarkontoret.

Att det af oss här ofvan omförmälda södra området af Kalmar län skall, som nu är förhållandet, tillhöra hufvudkontoret i Stockholm, är, synes oss, i högsta mån olämpligt, och af hufvudkontorets område är denna landsdel den mest aflägsna. Det torde med skäl kunna sägas vara besynnerligt att detta område — södra Kalmar län — skall tillhöra hufvudkontoret, då tvenne afdelningskontor finnas af riksbanken, som ligga hufvudkontoret vida närmare, såsom Jönköpings- och Vexjökontoren, hvilka omfatta Jönköpings och Kronobergs län. Att bankofullmäktiges kännedom om affärsverksamheten i en ort, som ligger så aflägsen från hufvudkontoret, icke kan vara så fullständig som i en närmare belägen, förefaller oss helt naturligt, och att denna omständighet många gånger kan vara till men såväl för banken som för orten, är lika naturligt.

Af nu anförda och med tanken på de förhållanden, som under det sistförflutna året inträffat i Kalmar och hvaraf ortens affärsverksamhet rätt betydligt berörts, har såväl med anledning häraf som i öfrigt ortens befolkning mer och mer uttalat sina önsknings- och förhoppningar att få ett afdelningskontor af riksbanken inrättadt i staden Kalmar, så att de fördelar, som riksbanken kan gifva framför de enskilda bankerna, nemligen billigare såväl kreditiv- som utlåningsränta och ett mera jemnt tillgodoseende af de lånesökandes behof, kunde mera allmänt komma orten till godo, jemte det att afdelningskontoret vore till gagn för staten, såsom förlagdt i en af rikets residensstäder.

Vi våga således vördsamt anhålla,

att Riksdagen måtte besluta inrättande af ett afdelningskontor af riksbanken i Kalmar för Kalmar län eller det område deraf, som bankofullmäktige finge rätt att bestämma, och under de vilkor och bestämmelser i afseende på lånerörelsen, som fullmäktige jemväl ega att föreskrifva, men i öfrigt på enahanda grunder, som gälla för öfriga riksbankens afdelningskontor.

För den händelse riksbanken ej finner lämpligt att gifva riksbankens fullmäktige den rättighet, vi här ofvan yrkat i afseende på afdelningskontorets område och lånerörelse, våga vi yrka,

att Riksdagen måtte besluta inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Kalmar för Kalmar län eller bestämd del deraf, under enahanda vilkor och bestämmelser, som nu gälla för öfriga riksbankens afdelningskontor.

Stockholm den 14 maj 1887.

A. P. Danielson.

Nils Petersson.

J. Eklund.

A. Westrin.

O. Bondeson.